ஸ்ரீபுத்தாய

வருணபேத விளக்கம்

19 APR 1926

காலஞ்சென்ற

திரு. ம. மாசிலாமணி அவர்கள்

எழுதியது

ஸ்ரீமந் மு. பார்த்தசாரதி அவர்கள்

(K. G. F. Oorgaum mine General office Clerk.)

உதவியைக்கொண்டு

தென்னிந்திய பௌத்த சங்கங்களின்

கோலார் கோல்ட்பீல்ட் சாம்பியன் ரீப்

ஸ்ரீ சித்தார்த்த புத்தக சாலையாரால்

பதித்து பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

பு. 3411] [கி. 1926

இதன் விலை 4 அணா.

72457

முகவுரை.

மிகு விவேகமும் பெருந்தகைமையும் உடைய எனது ஜனன தேசத்தவர்களே! பிராமணர் நம்மை விலங்கினுங் கடையாகக் கீழ்ப்படுத்தி நமது கஷ்டார்ஜிதமாகிய செல்வங்கள் முழுமையுமே கவருவான் வேண்டி, வேதங்களையும் ஆகமங்களையும், புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும், மநுதருமநூலையும் எழுதி வைத்தனர். இவற்றுள் வேதங்களும் ஆகமங்களும் வேதவாக்கென்றும், இதிகாசங்களும் புராணங்களும் வேத அருள் பெற்ற இருஷிகள் வாக்கென்றும், மநுதருமநூல் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஓர் அரசனது வாக்கென்றும் நிஷ்கபடிகளாகிய நம்முன்னோர்களுக்குத் துர்ப்போதனை ஊட்டிவிட்டதுமன்றி அவ்வேதாகமாதி நூல்களையும் அவற்றை எழுதிய சம்ஸ்கிருத பாஷையையும் நாம் கற்கப்படாதென்றும் நமக்குப் பயமுறுத்திக் காலந்தோறும் நம்மை நிர்மூடராக்கி வருத்தி வருகின்றனர். ஆடு தன்னை முழுக்காட்டி, தூபதீபங் காட்டி யுபசாரஞ்செய்யும் ஒச்சனை நம்பிப் பின்பற்றுவது போல நாம் பிராமணர்களையே "பூத்தேவர்க"ளென நம்பி நொறுங்குண்டு, வருந்தித் தேடிய பொருள்களை நம்மை நாமே வஞ்சித்து அவர்களுக்கே தானஞ் செய்துவிட்டு, வாடி வதங்கி வருந்துகிறோம். இவ்வாறு மதியீனத்தால் இகபோக சுகத்தை இழக்கும் நம்மவருக்கு அப் பிராமணர்கள் தங்கள் சுயப்பிரயோசனத்தின் பொருட்டே இயற்றிய அவ்வேதாகமாதி நூல்களிலுள்ள சூதுகளையும், வஞ்சனைகளையும் கரதலாமலகம்போல வெடுத்துக்காட்டி, அவற்றால் பந்திக்கப்பட்டிருக்கும் இருப்புச் சங்கிலி போன்ற "வருணபேதம்" என்னும் பலத்த பாசத்தை நியாயவாள் கொண்டு துண்டித்து, அந் நிர்ப்பந்தத்தினின்றும் நம்மவர்

களை விடுவிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் நெடுநாளாக எனதுளத்தில் உலாவிக்கொண் டிருந்ததனாலேயே இந்நூலை எழுத ஆரம்பித்தேன்.

இதற்கு முன் நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும் அதி பிரயோஜனமும் இன்பமுமான விஷயங்களைப்பற்றி பல கலைக்கியானிகள் எழுத்தாலும் வாக்காலும் பிரசித்திப் படுத்தி இருக்கின்றனர். நமக்கு அவசியமானவைகளாயும், நமது க்ஷேமத்தைப்பற்றினவைகளாயும், நமது நன்மைகளைத் தழுவினவைகளாயும் இருக்கின்ற நீதிநூல் ஒழுக்கநூல் ஆகிய இவைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றனர். இத்தியாதி நூல்களையும், வருணா பேதங்களையும் உங்களுக்கு நெடுநாளைக்கு முன்னமே புகட்டியிருந்தும் உங்கள் முன்னோர் ஒழுக்கத்தால் உங்கள் மனதில் வேரூன்றிக்கிடக்கும் பிராமணாபிமான மென்னும் விருட்சமானது எத்தனை முறை நியாக் கோடரி கொண்டு வெட்டினும் அப்பொழுது மாத்திரம் மாய்ந்ததுபோலிருந்து பின் கொழுந்து விட்டுத் தளிர்த்தே வருகின்றது. இப்பொழுது வருணபேதத்தைப்பற்றி நான் உங்களுக்கு எதும் நவின அறிவு கற்பிக்கக் கருதவில்லை. பௌத்தர் அரசாண்ட காலந்தொடங்கி ஆங்கிலேயர் அரசாண்டுவரும் இக்காலமட்டும் வாழ்ந்த நிறைமொழி மாந்தர் பலர் பிரசித்தப் படுத்தியதையே மேலுமேலும் உங்களுக்குப் பாகுபடுத்தி நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

வருணபேதத்தை அளவிட்டு வருகையில் பிராமணர்கள் அதனோடு சப்பந்தப்பட் டிருப்பதனால் அவர்களைப் பற்றியும் எழுதவேண்டிய தீரா அவசியம் நேரிட்டதனால் எழுதியதே யன்றி, அவர்களை அவதூறு செய்ய வெண்ணி எழுதிய தல்ல.

ம. மாசிலாமணி.

வருணபேத விளக்கம்.

இந்து ஆரிய நிலைமை.

அதிகாரம் 1.

பூலோகத்தாரின் பிரதான பிரிவுகள்.

இப் பூலோகத்திலுள்ள கண்டங்கள், தீவுகள் திட்டுகளிலுள்ள மனிதர் யாவரும் ஒரு வகுப்பினரேயாயினும், இவர்கள் தேசபேதத்திலும், நிறத்திலும், பாஷையிலும், ஆசார ஒழுக்கங்களிலும் வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். இம்மனிதர் ஐவகைப் பிரிவினராகப் பிரிந்திருக்கின்றனர். அவர் யாவரெனில்,—**மங்கோலியர், காக்கேஷியர், எத்தியோப்பியர், மலாயர், அமெரிக்கர்,** என்பவர்களே.

1. **மங்கோலிய ஜாதியார்.**—சீனர், டார்ட்டரி தேசத்தார், டர்க்கி தேசத்தார், ஐரோப்பாவின் வடபாகத்திலுள்ள பின்லண்டு, லாப்லண்டு, ஹங்கரியாவி லுள்ளவர்களும், மங்கோலியா, மன்சூரியா, கொரியா, திபெத், இந்தியா, பர்மா, சயாம், அனாம் ஆகிய தேசங்களிலுள்ளவர்களும், ஜப்பான், இலங்கை முதலிய தீவாரும் மங்கோலிய ஜாதியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்படைந்த மாநிறமும், அகன்ற மூக்கும், கறுத்த கண்ணுமுடையவர்கள். இவர்கள் தங்கள் பூர்வ வழக்கத்தையே பின்பற்றுந் தன்மை யுடைவர்கள். சிகை வைப்பது இவர்கள் வழக்கம். இதர தேசத்தவர்களின் நாகரீகங்களைக் கற்றுக்கொள்ளப் பிரியப்படாதவர்கள். பூலோகத்தில் முதல் முதல் கல்வியிலும், நாகரிகத்திலுஞ் சிறப்படைந்து புகழ்பெற் றிருந்தவர்கள் மங்கோலிய ஜாதியாரே.

II. **காககேஷிய ஜாதியார்.**—பிரான்சியர், ஜர்மானியர், பாரசீகர், பிராமணர், அங்கிலேயர், அராபியர் முதலானவர்கள் காக்கேஷிய வகுப்பில் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் சிலர் வெண்ணிறத்

தாராகவும், சிலர் மாணிறத்தாராகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தலை திரண்டதாகவும், மயிர் கருமையானதாகவும், வெளுப்படைந்த மஞ்சள் நிறமானதாகவு மிருக்கும். இவர்கள் நீண்ட மூக்கும், கழு மூக்கும், உயர்ந்த நெற்றியு முடையவர்களாக இருந்து பல தேசங்கள் தோறும் திரிந்து, மங்கொலிய ஜாதியாரை அனுசரித்து இப்பொழுது மிகு சீர் திருத்த மடைந்து, மங்கொலிய ஜாதியாரினும் சிறப்புற் றிருக்கின்றனர்.

III. **எத்தியோப்பியர்.**—ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தவர்களாகிய நிகிரோவர் கறுப்பு நிறமும், சுருட்டை மயிரும், சப்பை மூக்கும் பெரிய கன்னமும், சிறு நெற்றியும், பெரு உதடு முடையவர்கள். அடிமைத்தனம் இவர்களுக்குள் நெடுங்காலமாக இகுக்கின்றது.

IV. **மலாய ஜாதியார்.**—பொலினீசியா ஜாதியார் மலாய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் சிறுநெற்றியும் மாணிறமு முடையவர்கள்.

V. **அமெரிக்கர்.**—அமெரிக்கா கண்டத்தி லுள்ளவர்கள் அமெரிக்க ரெனப்படுகிறார்கள். இவர்கள் சென்னிறமும், ஆழ்ந்த கண்ணும், கழுமூக்கும், சிறு தலையு முடையவர்கள்.

மேற்கூறிய ஐந்து வகுப்பினரும் நிறத்தால் மூன்று பிரிவினை யுடையவராகப் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெண்ணிறம், மாணிறம், கருநிறம் என்னும் மூன்றுவித நிறமுடைய வர்களாம்.

I. **வெண்ணிறத்தார்.**—ஐரோப்பா, மேல் ஆசியா, வட ஆப்பிரிக்காவிலும், இப்போது அமெரிக்கா, இந்தியா முதலிய இடங்களிலும் குடியேறியிருப்பவர்களாம்.

II. **மாணிறத்தார்.**—கீழ் ஆசியா, வட அமெரிக்கா, வட ஐரோப்பாவிலுள்ள பின்லெண்டு, லாப்லெண்டு, ஹங்கேரியா, டர்க்கியிலும், பசுபிக் சமுத்திரத்திலுள்ள தீவுகளிலும் உள்ளவர்கள்.

III. **கருநிறத்தார்.**—ஆபிரிக்காவின் மத்தியிலும், தென் சமுத்திரத்திலும், சண்டா முதலிய தீவுகளிலும், ஆஸ்திரேலியா தீவின் வடகரையிலும், கீழ்கரையிலும் உள்ளவர்களும், தென் அமெரிக்காவில் உள்ளவர்களுமாம்.

இவ்வகுப்புகள் சிறுபான்மை எங்கும் கலப்புற்றிருக்கும். இவர்கள் அனைவரும் மிருகங்களுக்குரிய கொம்பு, வால் முதலியவை இல்லாமல் முப்பத்திரண்டு பற்கள் உடையவர்களாகவும், நிமிர்ந்த ரூபமும், வேலைகள் செய்வதற்கேற்ற கைகளை அமையப்பெற்றவர்களாயும், பாஷை, அறிவு, விவேகம், கல்வி, ஞானம் முதலியவற்றிற் குரியவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

பூலோகத்திலுள்ள மனிதரனைவரும் **டியூரேனிய** குடும்பத்தார், **ஆரிய** குடும்பத்தார், **ஷெமிடிக** குடும்பத்தார் என மூவகைப் பெருங்குடும்பத்தாராக பாஷாபரீட்சகர்கள் பிரித்திருக்கின்றனர்.

ஐரோப்பாவில் ஆரிய குடும்பத்தாரும், ஷெமிடிக் குடும்பத்தாரும், டியூரேனியா குடும்பத்தாரும் வசிக்கிறார்கள். உருஷியா தேசத்தின் வடபாகத்திலுள்ள லாப்லண்ட்தீவாரும், இட்டலிதேசத்தில் வசிக்கும் பாஸ்க் (Basque) என்ற ஜாதியாரும், ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் வசிக்கும் ஹங்கெரியன்ஸ் என்னும் ஜாதியாரும், டர்க்கி தேசத்தாரும் டியூரேனியா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

டியூரேனிய குடும்பத்தார்.
- பங்காளி
- ஹிண்டி பாஷை, அஸ்ஸாம் பாஷை,
- பால் பாஷை, காஸ்மீர் பாஷை,
- பஞ்சாபி, குஜராட்டி,
- கச்சு, சின்ட், மராட்டி,

டியூரேனியா குடும்பத்தார்.
- தமிழ், தெலுங்கு, ஒரியா, கன்னடம், முதலிய பாஷை பேசுகிறவர்களும், ஜபான், இலங்கை தீவாரும், தீபேத் மங்கோலியா, மஞ்சூரியா கொரியா, சீனு, பர்மா, சயாம், அனும், தேசத்தவரும், டர்க்கி, ஹங்கெரி தேசத்தவரும், லாப்டண்ட் தீவாரும், மங்கோலியா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அதிகாரம் 2.

இந்துக்களின் புராதனம்.

1. ஆசியாகண்டத்தின் தென்திசையில், கிழக்கில் வங்காளக்குடாக்கடலையும், மேற்கில் அரபிக்கடலையும், வடக்கில் இமயமலையையும், தெற்கில் இந்துமகா சமுத்திரத்தையும் எல்லையாகவுடைய பரியாயதீபமே இந்து தேச மென்னப்படும்.

2. இவ்விந்து தேசமானது உருவத்தில் பெரியது சிறியதுமாண பல நதிகளையும், வனங்கள் அடர்ந்த மலைத்தொடர்களையும் உடையதாயும், பூசாரமுள்ளதாயும், மானிட தேகத்திற்கு மிகு அனுகூலித்த சீதோஷ்ணங்களை யுடையதாயு மிருப்பதுமன்றி, மானிடரின் போஜனத்திற்கு வேண்டிய கனி வர்க்கங்களும், தானியவகைகளும் ஏராளமாய் அகப்படுவதுமாக இருப்பதனால், மனிதர் இத்தேசமெங்கும் படர்ந்து அடர்ந்து வசிக்கின்றனர். இவ்வாறு வசிக்கும் இச்சனங்களுக்கு இந்தியர்கள் என்று பெயர்.

3. இவ்விந்தியர்கள் இத்தேசத்தின் பூர்வக் குடிகளெனவும், இதர தேசங்களினின்று இத்தேசத்தில் குடியேறினவர்களெனவும் இருவகுப்பினராகப் பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

4. இவ்விரு வகுப்பினருள் இத்தேசத்தவர்கள் நிறத்திலும், சாயலிலும், பாஷையிலும், நடையுடைகளிலும், ஆசாரத்திலும், போசனத்திலும் பேதப்பட்டிருந்தாலும், இமயமலைச்சாரலிலுள்ள காஷ்மீரம், பாஞ்சாலம், நேப்பாளம், பங்காளம், அயோத்திமுதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள க்ஷத்திரியர், வணிகர், வேளாளர், கவரைகள், பள்ளிகள், சான்றூர், குறவர், மறவர், வேடர், வில்லியர், பள்ளர், பறையர், புலையர், இருளர், தொம்பரவர், சக்கிலியர், மராட்டியர், பங்காளியர், சீக்கியர் முதலிய பலவகைப் பிரிவினையுடையவர்களாய்த் தற்காலம் பிரிந்துள்ளவர்கள் யாவரும் இத்தேச பூர்வக்குடிகளின் பின் சந்ததியாரெனவும், பிராமணர், மகமதியர், பாரசீகர், ஐரோப்பியர், பர்மியர், சிங்களர், அராபியர், முதலியோர் இதரதேசங்களினின்று இத்தேசத்திற் குடியேறியவர்களின் பின் சந்ததியாரெனவுங் கூறப்படும்.

5. இத்தேசப் பூர்வக்குடிகள் பேசும் பாஷைகளில் பிரதானமானவை:—பங்காளி, இண்டி, அஸ்ஸாம்பாஷை, நேபாளபாஷை, காஸ்மீர்பாஷை, பஞ்சாபிபாஷை, குஜராத்திபாஷை, கச்சி, சிந்துபாஷை, மகாராஷ்டிரம், தமிழ், தெலுங்கு, ஒரியா, கன்னடம், மலையாளம் முதலியவையே. இப்பாஷைகள் யாவும் சங்கிலியைப்போல ஒன்றிற்கொன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலீஷ் மொழிகளில் அனந்தம் இத்தேச பாஷைகளுடன் கலந்து வருவதுபோல, சமஸ்கிருத மொழிகளிலும் அனந்தம் இத்தேச பூர்வபாஷைகளுடன் கலந்து வருவதேயன்றி, சமஸ்கிருதத்திற்கும் இத்தேச பூர்வ பாஷைகளுக்கும் சிறிதேனும் சம்பந்தமேயில்லை. சமஸ்கிருத மொழிகள் வட இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 15-ம், மத்திய இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 10-ம், தென்தேச பாஷையாகிய தமிழில் 100-க்கு 2-மாகக் கலந்திருப்பதால், பிராமணர் வட இந்தியாவில் முன்னர்க் குடியேறி, நாளடைவில் தென்கோடிவரைக்கும் வந்து பரவியிருக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

6. பூர்வகாலத்தில் இத்தேசத்தவர்கள் அனைவரும் யானை, பாம்பு, ஆடு; மாடு, மீன், ஆமை முதலிய பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்துவந்தனர். பௌத்தமதம் தோன்றிய பின் சிலர் மரக்கறி போஜனர்களாகவும், சிலர் ஆடு கோழி மீன் வகைகளைமட்டும் புசிப்பவர்களாகவும் மாறிவிட்டனர். நாடோடிகளாக இருக்கும் அநாகரீகர்களாகிய குறவர், தொம்பரவர், மறவர் முதலியோர்மட்டும் இன்னமும் முன்போலவே பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்துவருகின்றனர்.

7. இத்தேசத்தவர்கள் தங்கள் அம்மான் மகளையும், அத்தையின் புத்திரியையும், தமக்கையின் புதல்வியையும் மணம் புரிவார்கள். பூர்வகாலத்தில் இத்தேசமாதர்கள் தத்தம் அரைகளில் ஒவ்வோர் சிற்றுடையைமட்டும் உடுத்தியிருந்தனர். இத்தகைய மாதர்களை பவானி, ஆற்றூர், சங்கலித்துருக்கம், மலையாளம் முதலிய பலவிடங்களில் இப்போதும் காணலாம். இத்தேசத்து மாதர்கள் தத்தம் சக்திக்குத் தக்கபடி ஒரு கணவன்முதல் எழு கணவர் வரையிலும், புருஷர்கள் ஒரு மனைவிமுதல் நூறு இருநூறு மனைவியர்

வரையிலும் விவாகம் புரிந்துவந்ததுமன்றி, புருஷர்கள் வைப்பாட்டிகளையும் வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்வழக்கம் இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் மாறிவிட்டது.

8. இத்தேச பூர்வக்குடிகளாகிய மங்கோலிய ஜாதியார், ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்குமுன், நாகரிகமடைந்திருந்தனரா அல்லாவென ஆராய்ந்து பார்ப்போம். உறவினர் உறவினரல்லாதவர் யாவரையும் அன்னியராகப் பாவித்திருக்கும் மிலேச்சரைப்போல் இராமல் உதிர சம்பந்தமுள்ள ஒவ்வொருவருக்குரிய தந்தை தாய், தங்கை, தமக்கை, தமயன், தம்பி, மருமகன், மருமகள், அம்மான், அத்தை, மாமனார், மாமியார், அத்தான், மைத்துனன், கொழுந்தன், கொழுந்தி முதலிய சுற்றத்தாருடைய பெயர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன் தொடங்கியே இத்தேசத்தவர்களுக்குள் வழங்கி வருவதாலும், இவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தவர்களுடனகூடி வசிக்கப் பிரியப்படுவதாலும், இளையோர், மூத்தோர் வாக்குக்கு ஒரு சிறிதும் எதிர்வாக்குரையாமல் அவர்களுக்கு அடங்கி ஒழுகுவதாலும், இளையோர் மூத்தோருடன் முறை பிறழாது மரியாதையாகச் சம்பாஷிப்பதாலும், அங்குமிங்குந் திரியும் நாடோடிகள்போல் இத்தேசத்தவர்கள் திரியாமல் ஓரிடத்திலேயே தங்கி தங்கள் குடும்பத்தாரோடும், சினேகரோடும் வசித்து, பூமியைச் சீர்திருத்தி, எருவிட்டு, விதைவிதைத்து நீர்பாய்ச்சி பயிர்செய்து அதனால் ஜீவித்து வருவதாலும், ஆரியர் இத்தேசம் வர நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே இத்தேசத்தவர் நாகரீகமடைந்திருந்தனரெனத் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

9. பூலோகத்தாரனைவரும் மிலேச்சத்தன்மை யுடையவர்களாகவிருந்த காலாரம்பத்தில் தாங்கள் நெருங்கிய குடும்பத்தவர்களுக்குள்ளே யாவரேனும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இனி உயிர்த்தெழாரெனக் காணப்பட்டால் அவ்வியாதியஸ்தர்களைக் கொன்று பிடுங்கித் தின்றுவந்தனர். இப்படிச் செய்து வந்தவர்களுக்குள் அறிவு சற்று விருத்தியான காலத்து, தம் குடும்பத்தினரைக் கொன்று தின்னலாகாதென வுணர்ந்து, தம்மிலும் பலவீனராக இருந்து தமக்கெதிர்ப்படுவோரை மாத்திரம் பிடித்துக் கொன்று தின்றுவந்த அநேக வருஷங்களுக்குப் பின் இதுவுந் தகாதகிரியை

224597

யென உணர்ந்து நரமாம்ச போஜ[illegible]த் தவிர்த்[illegible] [illegible] ஜீவஜெந்துங்களை மாத்திரம் புசித்து [illegible] பச்சையாக ஜீவஜெந்துக்களைத் தீயில் பாகப்படுத்தாமல் உதிரத்துடன் புசித்து வந்த அநேகமாயிர மாண்டுகளுக்குப்பின், அம்மாமிசாதிகளை உப்பு புளி, காரம் முதலியவற்றுடன்கலந்து சமைத்துப் புசிப்பதே தகுதியென அறிந்து, அவ்வாறே நெடுங்காலமாகப் புசித்து வந்தனர். இவ்வாறு மானிடர் மாமிசபோஜனம் செய்து வருவதை பௌத்த மதத்தை ஏற்படுத்திய கௌதமர் கண்ணுற்றுப் பார்த்து, மனிதர் தம் உடலைப் போஷிப்பதற்காக ஜீவஜெந்துக்களைத் துடிக்கப் பதைக்கக்கொன்று அவற்றின் மாமிசாதிகளைப்புசிப்பது தகாதகிரியையெனவும், மனிதர் ஒருவரையொருவர் பலவிதங்களால் வஞ்சித்துப் பிறருடைய கஷ்டார்ஜ்ஜிதங்களைக் கவர்ந்து அதனால் ஜீவிப்பதும் அநீதியெனவும் உய்த்துணர்ந்து இத்தேசத்தின் பெரும்பாலாரை மரக்கறி போனஜர்களாகச் சீர்திருத்தினர். இங்ஙனம் இப்பூலோகத்தில் ஜீவ இம்சை செய்யலாகாதென்று ஏற்படுத்தி முதல் முதல் போதித்தவர் இத்தேசத்தவரான கௌதமரேயன்றி மற்றெவருமல்லர். ஆகையால் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்கு நெடுங்கால முன்னந் தொடங்கியே இந்துக்கள் ஜீவ இம்சை செய்யாமல் நாகரிக மடைந்திருந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

10. ஆரியருக்குச் சுரர் என்னும் ஓர் பெயர் இருப்பதால் அது இடுகுறிப்பெயரோ காரணப் பெயரோவெனப் பரியாலோசிக்குமிடத்துக் காரணப்பெயராகவே இருக்கிறது. எல்வாறெனின், சுரர் என்னு மொழியின் பொருள் சுராசம்பந்த முடையரெனப் புலப்படுகின்றது. சுரா என்பது கள், மது என்னப்பட்ட பல பொருள் குறித்த ஒருமொழி. ஆதலால் சுரர் என்பதற்குக் கட்குடிய ரென்பதே பொருளாம். சுரரல்லாதவர் அசுரராதலால், அசுரரென்னும் மொழியின் பொருள் சுரா சம்பந்தமில்லாதவர்; அதாவது கட்குடியாதவர் எனப் பொருள்படுகின்றது. இவ்வாறாக சுரர் அசுரர் என்னும் இவ்விரு வகுப்பினருள் சுரரெனப்படுவோராகிய அவ்வாரியரால் அசுரரென அழைக்கப்பட்டவர்கள் இவ்விந்துதேசக் குடிகளேயாதலால் இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாதவர்களென்கிற பூர்வபட்சமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் ஆரி

123 u 6121

யர் இத்தேசம் வருவதற்குமுன்னமே இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாமல் இருந்தமையால் இந்தியர்கள் பூர்வந்தொடங்கி நாகரீகமுடையவர்களா யிருந்தனரென்பதற்குச் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

11. மக்கட் குழாங்களுள் வஞ்சநெஞ்ச முடையோரும், வருந்தி முயன்று பிழைக்க வகையறியாத பெருஞ் சோம்பேறிகளும் அயலவர்களுடைய கஷ்டார்ஜ்ஜிதங்களை வஞ்சனைகளால் அபகரித்து ஜீவிக்கவும் அவ்வயலார்களால் பெருமை யடையவுமே பூலோகத்தில் கட்டுக்கதைகளைக் கற்பித்து பொய்நூல்கள் யாவும் எழுதப்பட்டன. இங்ஙனம் எழுதி பிரஜைகளை வஞ்சித்துப் பிழைக்கும் பிழைப்பு மிலேச்சருக்குரிய தன்மையேயன்றி வேறன்று. இத்தகைய வஞ்சப் பொய்க்கதைகளே பொதிந்துள்ள மனுஸ்மிருதி, புராணம், சோதிடம், சதுர்வேதம் முதலிய வஞ்ச நூல்களைப் புனைந்துரைத்து (Mythology) அவற்றால் இதுகாறும் வஞ்சித்து வரும் ஆரியர்போல் இவ்விந்து தேசத்தவர் வஞ்சக நூல்களை மறந்தும் செய்யாது, நீதிசாஸ்திரம் தர்க்கசாஸ்திரம், கணிதசாஸ்திரம், தாவரவர்க்க சர்ஸ்திரம், பாகசாஸ்திரம், சங்கீதசாஸ்திரம் முதலிய உண்மையும் பயனுள்ளதுமான நூல்களை எழுதி மக்களுடைய அறிவு அபிவிருத்தியடையும்படிச் செய்தமையால் இவ்விந்தியர்களே அவ்வாரியரினும் நாகரீகமுடையவர்களென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது. ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேராத நெடுங்காலத்திற்குமுன்னமே சீனதேசத்தார் நீங்கலாக ஏனைய எல்லாத் தேசத்தாரினும் இத்தேசத்தவர்களே ஆகாயத்தையளாவிய கோபுரங்களையுடைய கட்டடங்களைக் கட்டுவதிலும், கருங்கற்களில் கொத்துவேலை செய்வதாகிய சிற்பத்தொழிலிலும், படமெழுதுவதிலும், நவரத்தினங்களைத் தங்கத்துடன் சேர்த்துப் பலவித ஆபரணங்கள் செய்வதிலும் பட்டு, பருத்தி இவைகளால் விதம் விதமான ஆடைகள் நெய்வதிலும், அவ்வாடைகளுக்கு விதம் விதமான சாய மூட்டுவதிலும், செம்பு பித்தளை முதலியவைகளை உருக்கி விக்கிரகங்கள் வார்ப்பதிலும், சந்தனமரம் தந்தமாகிய இவற்றில் கொத்துவேலை புரிவதிலும், மாமரப் பலகையின்மீது அரக்கையுருக்கியூற்றி அவ்வரக்கின் மீது கொத்துவேலை செய்வதிலும், விநோதம் விநோதமான ஆட்

டங்கள் (Circus) ஆடுவதிலும் தேர்ச்சியுள்ளவர்களா யிருந்ததனால் ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன் தொடங்கியே இத்தேசப் பூர்வக்குடிகள் நாகரீக மடைந்திருந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

12. மனித உணர்ச்சிக்குரிய பிரதான அடையாளங்கள் உருவடையாளமெனவும், உணர்வடையாளமெனவும், ஒலிவடிவடையாளமெனவும், வரிவடிவடையாளமெனவும் நான்குவகைப்படும். இவற்றுள் சிலர் ரூபங்களும், படங்களும் உருவடையாளமெனவும், மகோதரத்தைப்போல இருப்பனவற்றை உணர்த்த ஏற்படுத்திய குறிப்படையாளங்கள் உணர்வடையாளமெனவும், செவிப்புலனால் மட்டும் அறியத்தக்கது ஒலிவடி வடையாள மெனவும், செவிப்புலனால் அறியத்தக்கதைக் கட்புலனாகச் செய்வது வரிவடி வடையாளமெனவும் சிற்பநூலாசிரியர் கூறுவர். லிங்கமதத்தினரும் துர்க்கை மதத்தினருமாகிய பூர்வ இந்தியர்கள், மேலைய நால்வகை அடையாளங்களுள் ஒலிவடிவு நீங்கலாக ஏனைய மூவகை அடையாளங்களையும் கோவிலாக இருக்கும் சமாதிச் சுவர்களிலும், கற்கம்பங்களிலும், மண்டபங்களிலும், நெடுங்காலம் நிலைபெற்று விளங்கும்படியாக அவற்றில் அமைத்து வைத்தனர். ஒலிவடிவடையாளம் வாயினின்றெழுந் தன்மையுடையதாதலால் அதைமட்டும் சமாதிகளில் காணக்கூடாது. காளி முதலிய தேவதா சிலாரூபங்கள் உருவடையாளத்திற்கும், ஆண் பெண் குறிகளான லிங்கமும் ஆவடையாரும் உணர்வடையாளத்திற்கும், தற்காலத்தில் தேவாலயங்களாக எண்ணி வழிபடப்பட்டிருக்கும் சாசனம் முதலியவை வரிவடையாளத்திற்கும், உதாரணங்களாக அச்சமாதிகளில் அமைந்து கிடக்கின்றன.

13. கைம்மாதரான க்ஷத்திரியகுல இராஜபத்தினிகள் ஆரியரது போதனையினால் தங்கள் கணவர்கள் சம்பாதித்த நகை நட்டு திரவியமனைத்தையும் ஆரியருக்கே தானஞ்செய்து அதன்பின் மரித்த தங்கள் கணவர்களுடன் உடன்கட்டை யேறினவர்கள் வெந்தெரிந்து சாம்பரான இடங்களின்மீது ஆரியர் அவர்கள் புத்திரர்களைக்கொண்டு சமாதி ஆலயங்களைக் கட்டுவித்தனர். அங்ஙனம் கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள ஆலயங்கள் 1116-இருக்கின்றன. அவ்வால

யங்கள் அனைத்தும் ஆரியர் முறைப்படி கட்டுவிக்கப்படாமல், டியூ
ரேனிய முறைப்படி கட்டுவிக்கப்பட்டிருப்பதால்,இந்தியர்கள் பூர்வ
காலந்தொடங்கி கல்வியும், செல்வமும், நாகரீகமும் உடையவரா
யிருந்தனரென்றும், ஆரியர் வந்ததன்பின்னரே தங்கள் சிறப்பை
யும், செல்வத்தையும், நாகரீகத்தையும் ஒருங்கே இழந்து சீரழிந்தன
ரென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு இந்தியர்கள் சீரழி
வதற்குக் காரணமாயுள்ள இவ்வாரியரின் கொடிய நயவஞ்சகத்
தைக் குறித்து முப்புரிநூலில் "பாப்புப் பெருத்தல்லவோ சமஸ்தா
னங்கள் பாழ்பட்டவே" என்று பண்டைக்காலத்து ஓர் வித்து
வான் பாடிய பாட்டினாலும், பிராமணர்களால் சமஸ்தானங்களெல்
லாம் அழிந்தனவென்று தெளிவாக விளங்குகிறது.

14. ஆரியர் இத்தேசத்திற்கு வருவதற்குமுன் இத்தேச மாதர்
கள் புருஷரினும் இழிந்தோராக எண்ணப்படாமல் புருஷருக்குச்
சமானஸ்தராகவே கருதப்பட்டு வந்தனர். மகமதியரின் வரவுக்கு
முன் இத்தேச மாதருக்குள் அந்தப்புரமென்னும் கோஷா ஏற்பாடு
இருந்ததில்லை. இம்மாதர் தங்கணவரை இழந்து கைம்பெண்ணாவ
ரேயாயின் அவர் தம் கொழுந்தனுக்கு மனைவியாய் வந்தனர். ஆண்
பெண்ணாகிய இருபாலாருக்குள்ளும் பூர்வகாலத்தில் புநர்விவாகம்
புரிந்துகொள்ளுவது வழக்கமாயிருந்தது. இவ்வநுஷ்டானங்களில்
கைக்கோளர், குறவர், இருளர், சான்றார், பறையர் முதலிய ஜாதி
யாருள் பெரும்பான்மையோர் தவிர சிறுபான்மையரும் மற்றைய
ஜாதியார் அனைவரும் ஆரியரது போதனைகளால் மாதர்களின் புநர்
விவாகத்தைமட்டும் நிக்கிரகித்துவிட்டனர். இத்தேசக் கன்னிகை
கள் எந்தப் புருஷர்மேல் இஷ்டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே
அக்கன்னிகைகளை விவாகஞ் செய்துகொடுப்பது இத்தேச பூர்வ
குடிகளின் வழக்கம். இதற்கே சுயம்வரம் என்று பெயர். இதற்கு
மேற்கோள், விஷ்ணுபுராணத்தில் மாந்தாதா என்னும் அரசன்
சௌபரி முனிவரை நோக்கி, "சௌபரி முனிவரே, எங்கள்பெண்
கள் எவர்கள்மேல் இஷ்டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே அப்
பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுப்பது எங்கள் குலாசாரம்"
என்றான். நைடதம் சுயம்வரப்படலத்தில், தமயந்தி சுயம்வர மண்
டபத்திற்குச்சென்று தனக்கு இஷ்டமுள்ளவனை நளமகாராஜ

னுக்கு மாலையிட்டதாகக் கூறியுள்ளது. இவ்வாறே திரௌபதி
யும், காசிராஜாவின் புத்திரிகளாகிய அம்பிகை, அம்பாலிகை என்ற
இராஜபுத்திரிகளும், மற்ற எல்லா வகுப்பு ஸ்திரீகளும் தங்களுக்
குத் தகுந்த வயதுவந்தபின் தாங்களிஷ்டப்பட்ட புருஷரையே
தங்களுக்குக் கணவராக எண்ணி அவர்களுக்கு மணமாலை இட்டு
வந்தனர். இதன்றி, லீலாவதி, ஔவை, காரைக்காலம்மை, தமிழறி
யும்பெருமாள், பாண்டியன் மனைவி, உப்பை முதலிய மாதர்கள்
கல்வியில் நன்கு பயின்றவர்களாக இருந்தனர். பூர்வகாலத்தில்
அல்லி அரசாணி என்ற மாதும், பவழக்கொடி என்ற மாதும், இன்
னும் அனந்த மாதர்களும் ஆண்மக்களைப்போலவே இத்தேசத்தின்
பலவிடங்களில் அரசாண்டதாக இதிகாசங்களினால் தெரியவருவது
மன்றி, மலையாளத்தில் நாளதுவரையில் இராச்சிய உரிமை ஆண்
பால் வழிக்குச் செல்லாமல் பெண்பால்வழிக்கு உரித்தாகிய 'அம்
மான் சொத்திற்கு மருமகன் கர்த்தா' என்று அவர்களுக்குள் நியா
யப்பிரமாணம் ஏற்பட்டு, ஆஸ்தி பெண்பால் வழியிற் சென்று வரு
கின்றது. ஆரியர் இத்தேசம் வருவதன்முன் இத்தேசத்தவர் யாவ
ருக்குள்ளும் தாய் தந்தைகளின் ஆஸ்தியில் புத்திரருக்கும் புத்திரி
களுக்கும் சமபாகமான பாத்தியமிருந்தது. இவற்றால் ஆரியர் இத்
தேசம்வந்து சேர்வதன்முன் இத்தேச மாதர் இராச்சியபாரஞ்செய்
யுஞ் சுதந்தரமும் பெற்றிருந்தனரென்றும், ஆரியர் இங்குவந்து
சேர்ந்தபின்னரே சர்வ சுதந்தரங்களையும் சிறப்பையுமிழந்து ஆண்
மக்களினும் இழிவுடையரென்றும், தேவவழிபாட்டிற்கு அருகரல்ல
ரென்றும், அவர்கள் விதவையாகச் சம்பவிக்கின் புநர்விவாகஞ்
செய்துகொள்ளாது உடன்கட்டை யேறல்வேண்டுமென்றும், ஆரி
யர் ஏற்படுத்தி அவர்களை மிகு இழிவுபடுத்தி வந்தமையால், அவர்
கள் வரவர அறிவுகுன்றி அறிவீனராய் விட்டனர்.

15. நாணய நிர்ணய சாஸ்திர (Numismatology)த்தில் இத்
தேசப் பூர்வ நாணயங்களுள் அநேக நாணயங்களின் விவரமும்,
அந்நாணயங்களில் அமைந்துள்ள படங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்
றன. அந்நாணயக் காசுகளுள் சில காசுகளில் கன்னி சிங்கவாகனத்
தின்மீது ஆரோகணித்திருக்கும் பாவனை அமைந்திருப்பதாக எழு
தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வீரபராக்கிரமம் பொருந்திய காளி

யென்ற பாது நெடுங்காலத்திற்கு முன் இத்தேசத்தின் பலவிடங்களை வென்று இராஜரீகஞ் செய்துவந்தனரென்றும், அவர் மரித்தபின் பூர்வ வழக்கத்தின்படி பராக்கிரமத்துடன் அரசாண்ட அவரை அவரது பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பிக்க அவரது பின் சந்ததியார் மிருகேந்திரனாகிய சிங்கத்தை அவளுக்கு வாகனமாக ஏற்படுத்தி வணங்கி வந்தனரென்றும் விளங்குகிறது. ஆகையால் காளி இத்தேசத்தவரின் தெய்வமேயன்றி ஆரியரின் தெய்வமன்று. மேலைய நாணயக்காசுகளிலுள்ள முத்திரைகளால் இத்தேசத்தவர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேர்வதன் முன்னரே நாகரீகமடைந்து இராஜரீகம் செலுத்திவந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது. (காளிகோவிலுக்கு அளவிறந்த திரவியம் இத்தேசத்தவரால் வருவதைக்கண்ட ஆரியர் அத் திரவியங்களைத் தாங்கள் அபகரிக்கக்கருதி அக்காளியைப்பற்றிச் சில வாக்கியங்களைத் தங்கள் வேதாகமங்களில் எழுதிக்கொண்டு, அதை இவரிடம் காண்பித்து, அக்காளியைத் தாங்களும் வணங்குவதாகச் சொல்லி, வஞ்சித்து அவ்வாலயங்களைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டனர்.)

16. இந்தியர்களின் நூல்களுள் ஒன்றிலேனும் ஆரியமதத்தைக் கண்டித்து எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை; ஆனால், ஆரிய வேதாகமங்களிலோவெனில்,இந்தியமதங்களை இழிவுபடுத்தி எழுதியிருப்பதோடு இந்தியர்களை ஆரியர் பகைத்து, அவர்களை வெல்ல ஆரியர் அவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்து வந்ததாகவும், இத்தேசப் பூர்வகுடிகளும், அவர்கள் ஆடுமாடுகளும் நாசமடைந்து போகவேண்டுமென்றும், பூர்வகால ஆரியர் தங்கள் கடவுளைப் பிரார்த்தித்ததாகவும் இருக்கு முதலிய வேதங்களாலும், இதிகாச புராணங்களாலும் தெரியருகின்றது. இதனால் இந்திய நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஆரியர் இத்தேசத்தில் இருந்ததேயில்லை என்றும், அவர் இத்தேசம் வந்து சேர்வதற்கு முன்னமே இந்தியர்கள் நாகரீக மடைந்திருந்தனரென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

17. இந்து தேசத்திலுள்ள பெரும் சிவாலயங்களும், விஷ்ணு ஆலயங்களும் இத்தேசப் பூர்வகுடிகளாகிய டியூரேனிய முறைப்படி கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆரியரின் சுவாதீனத்திலிருக்கும்

அவ்வாலயங்களில் இடிந்துபோனவற்றை ஆரியர் தங்கள் முறைப்படி நவீனமுறையாகக் கட்டவில்லை என்றும், பெர்கூசன் என்னும் சிற்பசாஸ்திரி கூறியுள்ளார். இத்தேச வியாபாரச் சரக்குகள் ஐரோப்பா கண்டத்தில் மிகச் சிறப்போடும் மதிக்கப்பட்டு மிகு ஏராளமாகப் பலதேசங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தன. இக்காணத்தால் இந்தியர்கள் பூர்வகாலத்தில் நாகரீக மடைந்திருந்தனரென்று ஐரோப்பா முதலான கண்டத்தவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம். 3.

வருணபேத முண்டென்னுங் கோட்பாடு நடுவாந்தரத்தில் செய்யப்பட்ட மனுநூலிற் கூறியிருப்பதேயன்றி, அதனை மெய்ப்படுத்தத்தக்க யாதொரு சாக்ஷியுமில்லையாதலால், அது அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதல்ல. அக்கோட்பாடு கடவுளால் சமைக்கப்பட்டதெனின், மற்றயதேசத்தவர்களின் சமய நூல்களில் அதனைப்பற்றி ஓர் வாக்கியமாவது கூறியிராததென்ன ?

இத்தேசத்தவர்களின் குலாசார மதாசாரங்களின் பேதாபேதங்களையும், உத்தியோகத் தொழில்களையுங் காட்டும் "வருண" மென்னும் வடமொழி, விதம், வகை, இனம், குலம், ஜாதி வர்க்கமென்னும் பலபொருள் கொள்ளும். இது பூலோகத்தில் எத்தேசத்தராலும் வழங்கப்படாமல் இவ்விந்து தேசத்தாரால் மட்டும் வழங்கப்படுகின்றது.

ஆரியர் பூர்வ அரசரிடத்தில் மந்திரிகளாகவும் கல்விச் சங்கத்தாராகவும் அமர்ந்து, இதிகாச மெழுதியவரால் எழுதப்பட்ட சரித்திரங்கள் அரசர்முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டு அரங்கேற்றல் செய்விக்கப்பட வேண்டுமென நியமித்து, முறையே கொண்டுவரப்பட்ட இதிகாசங்களில் தங்களைப் புகழ்ந்திருப்பவையை யங்கீகரிக்கச்செய்தும், தங்கள் பூர்வோத்தரங்களில் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதி யிருப்பினவற்றை யழிக்கச்செய்ததனாலும் தங்களுக்கு முன்னிருந்த பூர்வ சரித்திரங்களை ஒழிக்கச்செய்ததனாலும் இப்பரியாய தீபத்தின் பூர்வசரித்திரம் இல்லாது போயிற்று. இமயமலைக்கு

வட மேற்கிலுள்ள பாரசீகக்குடிகள் தீயை வணங்குவதுபோல பிராமணர்களும் வேள்வி, யாகாதி கிருத்தியங்கள், தீபநமஸ்காரம், சூரியநமஸ்காரஞ்செய்து தீயை வணங்குவதாலும்; பாரசீகரும், மகம்மதியரும் ஆத்திகருக்குள் வழங்கும் ஆன்மாவென்னும் மிசிர மற்ற தனியேக பதார்த்தம் ஆண்பாலருக்கே யன்றிப் பெண்பாலருக்கில்லையென்றும், ஆகையால், அவர்கள் வேதங்களை ஓதவும், கடவுளை வணங்கவும் படாதென்று தடுத்திருப்பதுபோல, பிராமணரும் மாதரை வேதம் ஓதுதலினின்றும், தேவ வழிபாட்டினின்றும் விலக்கி யிருப்பதாலும், அவர்களது பாஷையும், நடையுடைபாவனைகளும் இத்தேசத்தவர்களின் நடை யுடை முதலியவற்றிற்கு முற்றும் பேதப்பட்டிருப்பதாலும், ஒரு தேசத்தினின்று மறுதேசத்தில் குடியேறி இருப்பவர்கள் அத்தேச பூர்வ குடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவது போல, பிராமணர் இத்தேசத்துப் பூர்வ குடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருப்பதாலும், மகம்மதியர் தங்கள் ஊழியங்களை இயற்றுவித்துக்கொள்ள அடிமைகளை வாங்குவதுபோலவும், விற்பதுபோலவும், ஆரியர் இத்தேச பூர்வகுடிகளிடத்தில் தங்கள் கிரியைகளை இயற்றுவித்துக் கொள்ளவும், அவர்கள் செல்வத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளவும் ஜாதிபேதங்களை நிரூபித்திருப்பதாலும், இத்தேசத்தின் பூர்வ இதிகாசமில்லாவிடினும், மேற்கண்ட காரணங்களால் அவர்கள் இத்தேச பூர்வகுடிகளல்லவென்றும், பாரசீக தேசத்தினின்று இத்தேசத்தில் குடியேறியவர்களென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

அலைகடல்சூழ்ந்த இப் பூலோகத்தின்கண்ணே சிறந்து விளங்காநின்ற இத்தேசம் எக்காலத்திலுங் குறைவுபடாத நீர்வளமுள்ள கங்கை, சிந்து, யமுனை, காவேரி முதலிய பெரியதும் சிறியதுமான பல நதிகளை அடுத்தடுத்துடையதாயும், வாழை, பலா, மா, தெங்கு, [illegible] முதலிய பலனுள்ள பல சோலைகளையும், சண்பகம், பா[illegible]ங்களால் நெருங்கி வண்டுகள் பாடுகி[illegible]வர் சோலைகளை[illegible] [illegible]நறுமணம் வீசும் அழகிய நானாவித [illegible] மலர்ந்திருக்கும் [illegible]களில் அம்மலர்களுக் கேற்ற பல [illegible] வருணங்களையுடைய [illegible] புள்ளினங்கள், காண்போரேவரும் [illegible]க்கும்படி யம்மலர்களி[illegible] ஒழுகும் மதுரத்தை அருந்த அருனே